SPECIAL BACK TO BACK2 EDITION

לקוטי שיחות

BACK2 BASICS

FIRE

Parshas Tzav
פרשת צו

פרשת צו

ז. אויפן פסוק אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, זאָגט דער ירושלמי [12]: „תמיד אפילו בשבת, תמיד אפילו בטומאה".

ווי גערעדט שוין פיל מאָל, זיי־נען אַלע ענינים און עבודות פון משכן ומקדש הגשמי, אויך דאָ אין דעם משכן ומקדש הרוחני וואָס געפינט זיך אין יעדן אידן.

מזבח איז די האַרץ פון מענטשן. אַזוי ווי אין מזבח הגשמי איז געווען דער מזבח החיצון ומזבח הפנימי, אַזוי איז אויך אין האַרץ פאַראַן חיצוניות הלב און פנימיות הלב [13]). דער מזבח אויף וועלכן עס איז דער ציווי אש תמיד תוקד על המזבח, איז דאָס דער מזבח החיצון. וברוחניות: עס דאַרף זיין אַ התלהבות בגלוי, אין חיצוניות הלב — די האַרץ זאָל ברענען צו אלקות.

שבת איז דער ענין השביתה, אָפּ־געטראָגן פון וועלט. דערפאַר זיי־נען דאַך דעמאָלט אסור עובדין דחול. אין עבודה פון נפש האדם, מיינט דאָס השגה, וקראת לשבת עונג, וואָס מצד דעם גילוי אור וואָס ער איז משיג, איז ער אָפּגעטראָגן פון אַלע עניני העולם. קען ער דאָך מיינען, אַז וויבאַלד ער איז פאַרטאָן אין השגה, ער שטייט העכער פון התרגשות, דאַרף ער ניט האָבן דעם פייער. זאָגט מען אים, לא תכבה אפילו בשבת.

אין צווייטן קצה, דער וואָס שטייט ווייט, ער מיינט אַז ער האָט שוין חס ושלום קיין שייכות ניט, זאָגט מען אים לא תכבה אַפילו בטומאה, קוק ניט אויף דיין מצב און — לא תכבה, זאָלסט זען עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן. זאָלסט האַלטן אין איין אויפבלאָזן דעם „אש תמיד", דעם אש אלקי וואָס געפינט זיך ביי דיר ער זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן. און דאָס וועט ברענגען דעם „לא תכבה" לויט ווי עס טייטשט דער מעזריטשער מגיד נ"ע [14]), אַז דער „לא" — די אַלע ניט גוטע ענינים — „תכבה", וועלן פאַרלאָשן ווערן.

(משיחת פורים תשי"ד)

ח. דער דאָזיקער וואָרט פון מגיד לערנט אונז, אַז בכדי צו פאַרלעשן דעם „לא", מוז זיין אש תמיד, דער שטענדיקער קאָך אין תורה ומצות.

עס איז ניט גענוג וואָס אַמאָל, אָדער אַפילו מיט איין ווײַלע פריער, האָט ער געהאַט אַ קאָך אין תורה ומצות. דער קאָך דאַרף זיין שטענדיק, ווארום אויב מען איז איין ווײַלע קאַלט, קען זיך אין דער ווײַלע אַריינכאַפּן דער „לא".

וואָס דאָס איז אויך דער טעם אויף מצות זכירה מעשה עמלק בכל יום ויום [15]) — מען דאַרף שטענ־דיק געדענקען ניט צו צולאָזן, ח"ו, די קרירות פון עמלק'ן אַפילו אויף איין רגע, ווי עס שטייט אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה.

ט. נאָך אַן ענין איז דאָ אין דעם אש תמיד: ער איז אַ הכנה צום אש שלמעלה. ווי דער מאמר רז"ל [16]), אף על פי שאש יורדת מן השמים

---

12) יומא פרק ד הלכה ו.

13) לקוטי תורה דברים עח, ד.

14) לוח היום יום (כ״כא אדר ב).

15) שלחן ערוך אדמו״ר הזקן סימן ס, ס״ד.

CLASSICAL CONCEPTS

1. In this week's Parsha the Torah writes "A constant fire should be lit upon the altar, it should not be extinguished". The Talmud Yerushalmi comments on this Possuk "Costant- even on Shabbos. Constant- even in a state of impurity." Every Jew is considered to be a miniature Mishkan and therefore every service which took place in the physical Mishkan also can be applied to a Jew's spiritual service of Hashem.

2. The altar of the Mishkan corresponds to a person's heart. Just as the Mishkan had an inner altar and an outer altar so too there are different levels of person's heart. There are the emotions that he feels within his heart that are not expressed, (the inner altar) and there are emotions that he expresses openly (the outer altar). The commandment for a constant flame was regarding the outer altar. In a Jew's spiritual service of Hashem this means that he must have a "fire" and an excitement for his Avoda in a way that is revealed and recognizable.

3. Shabbos is a time when a Jew is removed from the mundane matters of this

טייטש TRANSLATIONS

טייטש	וואָרט	טייטש	וואָרט
In the second extreme	אין צווייטן קצה	On the Possuk	אויפן פסוק
Distant	ווייט	"A continuous fire must burn upon the מזבח, it must not go out"	אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה
Don't look at your situation	קוק ניט אויף דיין מצב	Like we spoke	ווי גערעדט
Should see to it	זאָלסט זען	Many times	פיל מאָל
It should not go out	עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן	That is found	וואָס געפינט זיך
Fan	אויפבלאָזן	The heart	די האַרץ
Will bring about	וועט ברענגען	On which	אויף וועלכן
According to	לויט	There must be	עס דאַרף זיין
Not good things	ניט גוטע ענינים	A revealed excitement	אַ התלהבות בגלוי
This	דאָזיקער	Should burn	זאָל ברענען
Teaches us	לערנט אונז	Resting	שביתה
Constant passion	שטענדיקער קאָך	Removed from the world	אָפּגעטראָגן פון וועלט
Not enough	ניט גענוג	Therefore	דערפאַר
That at times	וואָס אַמאָל	Mundane activity	עובדין דחול
One moment earlier	איין ווייַלע פריער	This means "understanding"	מיינט דאָס השגה
Because if	וואָרום אויב	He could think	קען ער דאַך מיינען
Cold for one moment	איין ווייַלע קאַלט	Since he is engrossed	ווייבאַלד ער איז פאַרטאָן
Grab/utilize	אַרייַנכאַפּן	Stands higher	שטייט העכער
Constantly remember	שטענדיק געדענקען	Feeling	התרגשות
Not to allow	ניט צו צולאָזן	We tell him	זאָגט מען אים
The fire from above	אש של מעלה		

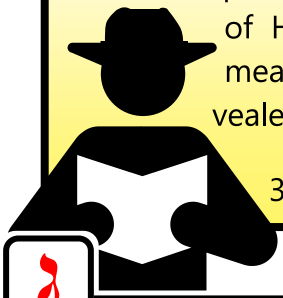

מצוה להביא מן ההדיוט. ד. ה. אַז דער אש שלמטה איז אַ הכנה ואתערותא דלתתא אויף צו אַראָפּ־ברענגען דעם אש מן השמים.

ווען, אָבער, ברענגט עס דעם אש מן השמים, ווען דער אש שלמטה איז בשלימות דוקא, דאַן איז עס ממשיך דעם אש שלמעלה.

מיר זעען דאָס אין די היינטיקע סדרות (צו און שמיני). אין די ימי המילואים, ווען דער גאַנצער משכן מיט זיינע כלים און דער מזבח זיי־נען שוין געווען פאַרטיק, עס זיינען געווען משה ואהרן וכו' און מען האָט שוין מקריב געווען קרבנות, פונדעסטוועגן איז נאָך אַלץ לא שרתה שכינה במעשה ידיהם, צוליב דעם וואָס עס איז נאָך איבערגעבליבן אַ רושם פון חטא העגל, נאָר ביום השמיני דוקא, נאָך דעם ווי עס איז פאַרטיק געוואָרן דער אש שלמטה, וואָס האָט פאַרלאָשן דעם גאַנצן „לא", און אינגאַנצן מבטל געווען דעם חטא העגל, ערשט דאַן ותצא אש מלפני ה' וגו', ושרתה שכינה במעשה ידיהם[17]).

וואָס איז אַזוי די געוואַלדיקע מעלה אין אש שלמעלה וואָס אויף צו ממשיך זיין דאָס, מוז מען האָבן די שלימות העבודה פון אש שלמטה?

נבראים זיינען באַגרענעצטע, און זייער עבודה מיט די ענינים צו וועל־כע זיי דערגרייכן זיינען באַגרענעצ־טע, וואָס מצד עצמם האָבן זיי ניט קיין קיום נצחי. ובכדי עס זאָל זיין אַ קיום נצחי מוז דערויף זיין אַ המשכה מלמעלה דוקא, וואָס ער ית' איז דאָך אינגאַנצן ניט מוגבל.

דערפאַר זעט מען אַז בשבעת ימי המילואים הוקם המשכן ופרקו. מצד נבראים קען נאָך קיין אמת'ער קיום ניט זיין. ביום השמיני דוקא, ווען עס איז געווען השראת השכינה און ותצא אש מלפני ה', ערשט דאַן איז הוקם המשכן ולא פרקו, עס איז געווען די אמת'ע הקמה, קיום נצחי.

און מיט דעם וועט אויך זיין פאַר־שטאַנדיק דער ענין פון שבעת ימי המילואים ויום השמיני, וואָס דער אש שלמעלה איז געווען ביום השמיני דוקא, וואָרום עס איז באַוואוסט אַז שבעה זיינען די ימי ההיקף, ד. ה. וואָס געהערט צו עולמות, און שמיני איז למעלה מההיקף[18]), אור שלמעלה מהעולמות, והוא ענין אש שלמעלה כנ"ל.

י. ניט קוקנדיק, אָבער, אויף דעם וואָס נבראים אַליין קענען צו נצחיות ניט דערגרייכן, פונדעסטוועגן, ווי גע־זאָגט פריער, איז המשכת האש של־מעלה קומט דורך שלימות העבודה פון אש שלמטה דוקא. דאָס מיינט, אַז בשעת אַ נברא טוט אַלץ וואָס ביכלתו, הגם דאָס איז בהגבלה, גיט אים דער אויבערשטער דעם אש שלמעלה, בלי גבול.

און דאָס איז אויך מרומז אין דעם וואָרט „תמיד" וואָס אין פסוק, אש תמיד תוקד גו': תמיד מיינט בלי גבול, למעלה מהזמן. זמן מצד עצמו, וויבאַלד ער איז צונויפגעשטעלט פון חלקים

---

16) יומא כא, ב.

17) פירש"י על התורה ויקרא ט, כג.

18) זע שו"ת הרשב"א חלק א סימן ט. ד"ה ויהי ביום השמיני, תשי"ד.

CLASSICAL CONCEPTS

physical world and is totally engrossed in spiritual matters. It is a day during which a person focuses on understanding the greatness of Hashem and uniting with Him. A person may think that since he has reached a level of truly understanding G-dliness, he must no longer feel excited or passionate about spirituality. This is why the Torah writes the word "constant", to tell us that even someone on the level of Shabbos must also always have a "fire", hence the words of the Talmud Yerushalmi "Constant- even on Shabbos".

4. The same concept applies in the opposite extreme. A person who is distant from the spirituality required of him & feels that he no longer has any connection to divine matters must also retain an excitement and passion for Avoda. The Torah commands him to constantly fan the fire of this enthusiasm and ignore the distance between him and where he is meant to be. This is what the Talmud Yerushalmi was referring to when it said "Constant- even in a state of impurity". Through ensuring that the fire of Avoda is constantly burning within, we bring about the second half of the Possuk, "לא" - (lit. no) "all negativity" - "תכבה" "will be extinguished".

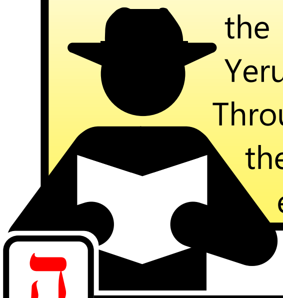

טייטש TRANSLATIONS

טייטש	ווארט
Everlasting	נצחי
There must be for it	מוז דערויף זיין
Completely not limited	אינגאנצן ניט מוגבל
Therefore we see	דערפאר זעט מען
The Mishkan was put up and taken down	הוקם המשכן ופרקו
Will also be understood	וועט אויך זיין פארשטאנדיק
Because	ווארום
It is known	עס איז באוואוסט
Belongs	געהערט
Notwithstanding	ניט קוקנדיק
Alone	אליין
Not reach	ניט דערגרייכן
Like we spoke earlier	ווי געזאגט פריער
Does everything he is able	טוט אלץ וואס ביכלתו
Gives him	גיט אים
Hinted	מרומז
Above time	למעלה מהזמן
Since it is comprised	וויבאלד ער איז צונויפגעשטעלט

טייטש	ווארט
It is a Mitzvah to bring from below	מצוה להביא מן ההדיוט
דאס הייסט	ד.ה.
In order to draw down	אויף צו אראפברענגען
But when	ווען, אבער
Complete	בשלימות
We see	מיר זעט
Today's Parshios	הייניטיקער סדרות
Were already complete	שוין געווען פארטיק
Nevertheless	פונדעסטוועגן
The Shechina did not dwell in the work of their hands	לא שרתה שכינה במעשה ידיהם
Still remained	נאך איבערגעבליבן
A trace	א רושם
That put out	וואס האט פארלאשן
Only then	ערשט דאן
The tremendous advantage	די געוואלדיקע מעלה
Creations are limited	נבראים זיינען באגרענעצט
To which they reach	צו וועלכע זיי דערגרייכן

מוגבלים, מוז ער האָבן אַ הגבלה[19]). און פונדעסטוועגן דורך שלימות העבודה פון אש שלמטה, איז מען ממשיך דעם בלי גבול שלמעלה מהזמן, און נאָך מער, אַז דאָס ווערט נמשך אויך אין זמן, אַז דער זמן אַליין ווערט אַ נצחי, תמיד.

אין עולם איז דאָס, אַז אין טבע איז דאָ די הצלחה שלמעלה מהטבע.

יא. די נקודת ההוראה פון דעם אויבנגעזאָגטן:

יעדער איד איז דאָך אַ משכן ומקדש אליו יתברך, אַזוי ווי עס שטייט, ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחד מישראל, דאַרף מען וויסן אַז כל זמן עס פעלט אין דעם „אש" — די חמימות וחיות, איז הגם ער לערנט תורה, ער איז מקיים מצות און האָט אַלע ענינים שהיו במשכן, וויבאַלד עס איז אָבער אָן חיות, פעלט ביי אים השראת השכינה, ביז עס איז רעכט, עס זאָל ביי אים זיין אַ רושם פון חטא העגל.

תורה ומצות דאַרפן זיין מיט אַ קאָך און אַ לעבעדיקייט, אין אַלע דריי קוין תורה, עבודה און גמילות חסדים.

תורה: מען דאַרף ניט יוצא זיין מיט פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, און צום גאַנצן מעת לעת האָט עס קיין שייכות ניט. עס טאָר ניט זיין בלחישו און צו אים אינ־גאַנצן האָט עס קיין שייכות ניט. עס מוז זיין לא ימוש גו' און עס מוז זיין ערוכה בכל רמ"ח אברים, כל עצמותי תאמרנה[20]). עס מוז זיין מיט אַ חיות.

עבודה: תפלה, וואָס דאָס איז קו העבודה, דאַרף זיין ניט קבע, נאָר רחמים ותחנונים לפני המקום[21]), מיט אַ הרגש פון חיות.

גמילות חסדים: מצות, וואָס בכללות זיינען זיי אין קו הגמילות חסדים, דאַרפן ניט זיין נאָר פון יוצא וועגן. מצות דאַרף מען מקיים זיין בהידור, וואָס דער הידור קומט מצד החיות וואָס ער האָט אין קיום המצוה.

און דורך דער שלימות פון אש שלמטה, ווערט נמשך דער אש מל־מעלה, השכינה שורה בתורתו ועבודתו ביז אויך בכל מעשה ידיו, גם בעניניו הגשמיים.

און ווי געזאָגט פריער — עס ווערט אויפגעטאָן המשכת בלי גבול אין גבול, אַז אויך אין לבושי הטבע זעט מען ברכת הוי' והצלחה שלמעלה מהטבע.

(משיחת ש"פ צו תשי"ז)

יב. דער סדר פון די ד' פרשיות וואָס מען לייענט פאַר פסח איז: פ' שקלים, פ' זכור, פ' פרה און פ' החודש.

בפרטיות זיינען די צוויי פרשיות שקלים און זכור פאַרבונדן מיט גאולת פורים, וואָס עס איז נאָך ניט קיין גאולה שלימה, כמאמר[22]) אכתי עבדי אחשורוש אנן, און די פרשיות פרה און החודש — מיט גאולת פסח, וואָס איז אַ גאולה שלימה. בכללות

19) דרך מצותיך, מצות האמנת אלקות פרק יא.

20) עירובין נד, א. תניא פרק לז בתחלתו.

21) אבות פרק ב משנה יג.

22) מגילה יד, א.

CLASSICAL CONCEPTS

5. In order to extinguish everything negative, the spiritual flame must be constant and not merely at certain times throughout the day. There must never be a single moment when a person feels cold or apathetic about Torah and Mitzvos. In just a short period of feeling cold, the negativity will gain power. This is why the Mitzvah to remember Amalek applies every single day. Amalek represents feelings of apathy towards matters of Avoda and we must never stop fighting against such feelings.

טייטש TRANSLATIONS

ווארט	טייטש
חלקים מוגבלים	Limited parts
נאך מער	Furthermore
ווערט	Becomes
פון דעם אויבנגעזאגטן	From the abovementioned
דארף מען וויסן	Must know
עס פעלט	It is lacking
אן	Without
ביז עס איז רעכט	It is legitimate
דארפן זיין	Must be
א קאך און לעבעדיקייט	Enthusiasm and liveliness
דריי	Three
צום גאנצן מעת לעת	To the entire 24 hours
האט עס קיין שייכות ניט	Has no connection at all
עס מוז זיין	It must be
ערוכה בכל רמ"ח אברים	Throughout all of his 248 limbs
ניט קבע	(Merely a) Regularity
נאר פון יוצא ווערן	Only in order to get it over with
ביז אויך	Until also
ווערט אויפגעטאן	Is accomplished
זעט מען	We see

6. The fire that was lit upon the altar served as a preparation for the fire that descended from heaven. The fire from above was only able to descend once the fire from below had reached its fullest potential. As we see in this week's Parsha, throughout the seven days of inauguration the Shechina did not come down into the Mishkan. Although all of the vessels were complete and the Avoda had begun, there still remained a trace of the sin of the golden calf. Only on the eighth day, once the fire from below had reached its maximum capacity and had nullified the entire sin of the golden calf, did the heavenly fire descend and the Shechina could finally be found within the Mishkan.

7. What is so great about the heavenly fire that it could only descend once the Jewish people had completed the Avoda of lighting their own fire? All creations are finite and therefore are restricted in the levels that they are able to attain. Any limited being is bound by the constraints of time and cannot accomplish something that is "everlasting". In order for something to last forever it must come from above, since Hashem alone is not limited by anything. This is why throughout the inaugural week the Mishkan was erected and taken down every day; being that it was still lacking the heavenly component it was unable to be eternal. Only on the eighth day, when the heavenly fire came down onto the altar and the Shechina was found in the Mishkan, was the Mishka erected and not taken down. The element of infinity was now present. (This corresponds to the famous concept of the number seven representing that which is bound by nature and the number eight representing that which is

מוגבלים, מוז ער האָבן אַ הגבלה[19]).

און פונדעסטוועגן דורך שלימות העבודה פון אש שלמטה, איז מען ממשיך דעם בלי גבול שלמעלה מהזמן, און נאָך מער, אַז דאָס ווערט נמשך אויך אין זמן, אַז דער זמן אַליין ווערט אַ נצחי, תמיד.

אין עולם איז דאָס, אַז אין טבע איז דאָ די הצלחה שלמעלה מהטבע.

יא. די נקודת ההוראה פון דעם אויבנגעזאָגטן:

יעדער איד איז דאָך אַ משכן ומקדש אליו יתברך, אַזוי ווי עס שטייט, ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוך כל אחד ואחד מישראל, דאַרף מען וויסן אַז כל זמן עס פעלט אין דעם „אש" — די חמימות וחיות, איז הגם ער לערנט תורה, ער איז מקיים מצות און האָט אַלע ענינים שהיו במשכן, וויבאַלד עס איז אָבער אָן חיות, פעלט ביי אים השראת השכינה, ביז עס איז רעכט, עס זאָל ביי אים זיין אַ רושם פון חטא העגל.

תורה ומצות דאַרפן זיין מיט אַ קאָך און אַ לעבעדיקייט, אין אַלע דריי קוין תורה, עבודה און גמילות חסדים.

תורה: מען דאַרף ניט יוצא זיין מיט פרק אחד שחרית ופרק אחד ערבית, און צום גאַנצן מעת לעת האָט עס קיין שייכות ניט. עס טאָר ניט זיין בלחישו און צו אים איננ־גאַנצן האָט עס קיין שייכות ניט. עס מוז זיין לא ימוש גו' און עס מוז זיין ערוכה בכל רמ"ח אברים, כל עצמותי תאמרנה[20]). עס מוז זיין מיט אַ חיות.

עבודה: תפלה, וואָס דאָס איז קו העבודה, דאַרף זיין ניט קבע, נאָר רחמים ותחנונים לפני המקום[21]), מיט אַ הרגש פון חיות.

גמילות חסדים: מצות, וואָס בכללות זיינען זיי אין קו הגמילת חסדים, דאַרפן ניט זיין נאָר פון יוצא וועגן. מצות דאַרף מען מקיים זיין בהידור, וואָס דער הידור קומט מצד החיות וואָס ער האָט אין קיום המצוה.

און דורך דער שלימות פון אש שלמטה, ווערט נמשך דער אש מל־מעלה, השכינה שורה בתורתו ועבודתו ביז אויך בכל מעשה ידיו, גם בעניניו הגשמיים.

און ווי געזאָגט פריער — עס ווערט אויפגעטאָן המשכת בלי גבול אין גבול, אַז אויך אין לבושי הטבע זעט מען ברכת הוי' והצלחה שלמעלה מהטבע.

(משיחת ש"פ צו תשי"ז)

יב. דער סדר פון די ד' פרשיות וואָס מען לייענט פאַר פסח איז: פ' שקלים, פ' זכור, פ' פרה און פ' החודש.

בפרטיות זיינען די צוויי פרשיות שקלים און זכור פאַרבונדן מיט גאולת פורים, וואָס עס איז נאָך ניט קיין גאולה שלימה, כמאמר[22]) אכתי עבדי אחשורוש אנן, און די פרשיות פרה און החודש — מיט גאולת פסח, וואָס איז אַ גאולה שלימה. בכללות

---

19) דרך מצותיך, מצות האמנת אלקות פרק יא.

20) עירובין נד, א. תניא פרק לז בתחלתו.

21) אבות פרק ב משנה יג.

22) מגילה יד, א.

טייטשין
TRANSLATIONS

ווארט	טייטש
די נקודה ההוראה	The point of the lesson
פון דעם אויבנגעזאגטן:	from what was said earlier is:
יעדער איד איז דאך	Every Jew is
א משכן ומקדש אליו יתברך,	a dwelling place for Hashem
אזוי ווי עס שטייט,	like it says
ועשו לי מקדש	"And you shall make for me Mikdash
ושכנתי בתוכם,	And I will dwell in them"-
בתוך כל אחד ואחד מישראל,	within every single Jew.
דארף מען וויסן	A person must know

ווארט	טייטש
אז כל זמן	that so long as
עס פעלט אין דעם "אש"-	the "fire" is lacking-
די חמימות וחיות,	(which is) the warmth and excitement-
איז הגם ער לערנט תורה	even though he learns Torah
ער איז מקיים מצוות	and fulfills Mitzvos
און האט אלע ענינים	and he has all of the things
שהיו במשכן,	that were in the Mishkan,
וויבאלד עס איז אבער	but since it is
אן חיות	without excitement
פעלט ביי אים	he is lacking
השראת השכינה	the dwelling of the Shechina.

ווארט	טייטש
ביז עס איז רעכט	To a point that it is possible
עס זאל ביי אים זיין	that there should be by him
א רושם	a trace
פון חטא העגל.	of the sin of the golden calf.
תורה ומצוות	Torah and Mitzvos
דארפן זיין	must be
מיט א קאך	with enthusiasm
און א לעבעדיקייט,	and excitement
אין אלע דריי קוין	in all three areas
תורה, עבודה	Torah, Avoda
און גמילות חסדים.	And Gemilas Chasodim.

R KNOWLEDGE!

4. **EXPLAIN** the difference between the fire from below and the fire from above.

____

____

____

5. **WHY** was each of them necessary?

____

____

____

6. **HOW** does this apply to **1)** Torah. **2)** Avodah. **3)** Gemilas Chasodim?

____

____

____

Shechina will not dwell within him. A Jew's Avoda must be done with excitement and passion and never in a manner which is cold. This applies to all three areas of Torah, Avodah and Gemilas Chasodim. Torah- A person should not merely fulfill his obligation to study Torah with one chapter in the morning and one chapter in the evening. He must not study in a manner that will not actually affect his day. He must study Torah in a manner that takes over his entire being and changes who he is. Avodah- Davening cannot be just going through the same motions over and over again. He must feel the words his is saying with excitement and passion. Gemailas Chasodim - Mitzvos must not be done in order to get them over with. A person must fulfill the Mitzvos in the most beautiful way possible. The beauty of the Mitzvah comes through the excitement the person feels towards it.

10. Through this, he draws down the heavenly fire into his own Avoda and the Shechina dwells within him. He is then able to accomplish unlimited achievements within his limited Avoda.

SHOW OFF YOU

1. **WHAT** does the Yerushalmi say on the Possuk "An everlasting flame"?

2. **WHAT** is the מזבח referring to? **WHAT** is "fire" referring to?

3. **WHAT** is Shabbos referring to? **WHAT** is impurity referring to?

CLASSICAL CONCEPTS

above nature.)

8. Though generally a human is limited, through a person maximizing his efforts and reaching his fullest potential Hashem rewards him with the heavenly fire- limitless energy. This concept is alluded to in the Possuk when it says "an eternal flame". The concept of time, by its very definition, is limited. Time is comprised of individual components. Yet in the Possuk we find that Hashem is commanding us to take the concept of time as we know it and incorporate the idea of eternity. The blending of time (limited) & eternity (limitless), is a perfect example of how Hashem infuses our limited efforts with power of infinity.

9. Every Jewish person is a Mishkan for Hashem. A Jew must be aware that so long as the fire is missing, although he may be learning Torah and fulfilling Mitzvos, the

לזכות
החתן התמים
דוד יוסף שי'
והכלה המהוללת
מושקא תחי' רחמני
לרגל בואם בקשרי נישואין למזל טוב
ביום א' דר"ח אדר

נדפס ע"י ולזכות
הרה"ת מנחם מענדל שי'
וזוגתו שרה לאה תחי'
ובניהם ובנותיהם שיחיו
הת' ארי' ליב, אסתר, חנה ושמעי'
קרינסקי

BACK 2 BASICS

Seeing the Parsha the way the Rebbe does

© B2B SICHOS COVER: LEIBEL KRINSKY טייטש & CONCEPTS: DOVID RACHMANI LAYOUT: MENACHEM ARON
TO SPONSOR, OR TO RECEIVE THIS BOOKLET WEEKLY VIA EMAIL, CONTACT B2BSICHOS@GMAIL.COM